

Een Bank Perfin B.I.S

door Jan van Riel

Van de Banco Italiana di Sconto bestaan zeven verschillende perfin's waarvan hieronder enkele getoond worden op poststuk. Van drie verschillende steden heb ik hieronder brieven met perfin B.I.S in de zegels.

De eerste is van het kantoor in Palermo gedateerd 23-2-1920 voorzien van een zegel van 25 centesimi verstuurd naar Partinico. De perfin werd gebruikt van 1914 tot 1932 (zie afbeelding 1).

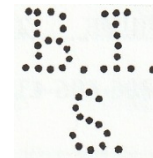
Afb. 1: brief naar Partinico uit 1920 en de perfin B.I.S van het kantoor in Palermo.

De tweede brief is van het kantoor te Catania voorzien van zegels van 15 en 25 centesimi voorzien van onderstaand perfin en verzonden op 21-6-1921 naar Mascali. Deze perfin werd gebruikt tot 1925 (zie afbeelding 2 op de volgende pagina).

Afb. 2: Brief van Catania naar Mascali en de perfin B.I.S van het kantoor in Catania

De derde brief is van het kantoor van Firenze toen de bank al in liquidatie was. Hij is aangetekend binnen Firenze verstuurd gefrankeerd met 40 en 60 centesimi op 19-1-1923. De zegels zijn geperforeerd met onderstaand perfin welke werd gebruikt van 1914 tot 1924 (zie afbeelding 3).

Afb. 3: Brief binnen Firenze en de perfin B.I.S. van het kantoor in Firenze

Verder zijn er nog B.I.S banken met bijna vergelijkbare perfinen in Foggia, Pietrasanta, Rome, Triëst, Messina, Cagliari, Fiume, Foggia en Livorno.

De historie van de bank

Als voorloper van de Banca Italiana de Sconto werd in 1904 de Società Bancaria Italiana opgericht met steun van Bonaldo Stringher (1854-1930), directeur van de Banca Italiana (zie afbeelding 4).

Afb. 4: portret van Bonaldo Stringher met zijn handtekening

Hij had de ambitie om een derde bank op te richten met de omvang van de Banca Commerciale Italiana (B.C.I) en de Credito Italiano (C.I). De bank specialiseerde zich in buitengewone operaties als zakenbank maar kwam gelijk al in 1907 in moeilijkheden. Een consortium van de B.C.I en de C.I voerde een reddingsoperatie uit met garanties van de Banca Italiana, Banco di Napoli en de Banco di Sicilia. Er moest extra papiergeld gedrukt worden om de financiering rond te krijgen. Hierna werd de kredietinstelling overgenomen door de Franse particuliere bank “Louis Dreyfus et Cie”.

Angelo Pogliani was directeur van de Banco di Busto Arsizio, hij wist dankzij zijn politieke gezindheid geld van de Crédit Mobilier Français te krijgen waardoor hij andere provinciale banken kon overnemen, waarmee de Società Italiana di Credito Provinciale ontstond.

Tussen 1914 en 1915 fuseerden vanwege fiscale voordelen de twee banken met Franse deelname tot de Banca Italiana di Sconto (B.I.S), welke bekend stond als een “zeer Italiaanse bank”

Afb. 5: plaquette gewijd aan Angelo Pogliani

Guglielmo Marconi werd aangesteld als de eerste president en Pogliani werd de directeur.

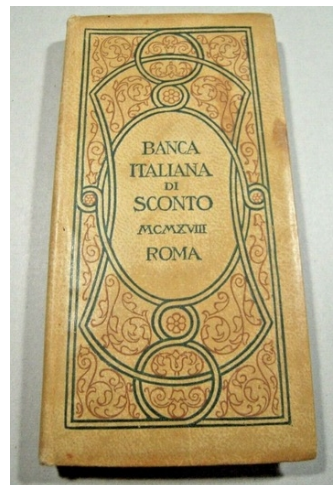
Afb. 6, affiche waarop te zien is dat een meisje haar spaarpot toont aan een soldaat om symbolisch te laten zien dat de bank het leger steunt.

De gebroeders Perrone, eigenaren van Ansaldo de grootste wapenproducent van Italië, en vurig nationalist hadden ook een flink belang in het aandelenkapitaal gestoken.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog was de B.I.S hierdoor de belangrijkste financier van Ansaldo waardoor de wapenfabriek zijn kansen kon benutten om oorlogsorders binnen te krijgen en ook de productiecapaciteit aanzienlijk vergroten.

De B.I.S groeide snel door de overname van verschillende kleine banken en had daardoor geen probleem om de Ansaldo van geld te voorzien.

De bank gaf voor klanten een agenda uit. Om deze leningen uit te betalen moest de bank overgaan tot kapitaalverhoging.

Afb. 7: Agenda uitgegeven door de B.I.S.

In 1919 bereikte de bank een aandelenkapitaal van 315 miljoen Lire mede doordat Ansaldo ook had ingeschreven op de uitgifte en hiermee werd Ansaldo de grootste aandeelhouder (zie afbeelding 8).

Na de oorlog werd Ansaldo geconfronteerd met een terugloop van de oorlogsindustrie. De productiecapaciteit stond niet meer in verhouding met de behoefte aan oorlogsmateriaal. De B.I.S werd gedwongen Ansaldo te financieren. De financiële problemen werden bekend bij het publiek die massaal naar de banken gingen om hun spaargeld op te nemen.

De regering vermeed een reddingsoperatie om de Italiaanse belastingbetalers niet op te zadelen met verhoging van de belasting.

De regering voorkwam wel een faillissement door de deposanten (spaarders) bij Koninklijk Besluit een moratorium (uitstel) te verlenen. Als gevolg hiervan werd de B.I.S in liquidatie gebracht. De deposanten kregen ca.65 of 75% v terugbetaald, afhankelijk van de grote van de deposito's. De liquidatie werd beheerd door een staatsorgaan tot 1930 en werd toen opgeslokt door de Credito Italiano.

Bronnen:

- Wikipedia. *Agenda*, Foto A. Pogliani, en Bonaldo Stringher.
- eBay: *Italiaans-Franse poster*, *Agenda B.I.S*
- Scripo-museum: *afbeelding Soldaat*, ontworpen door Enrico della Lionne.
- Brieven en perfins uit eigen verzameling.
- *Gebruikspanperiode uit Catalogo dei Perfin's d'Italia* door J.J.C. van Riel.

Afb. 8: Oproep om aandelen van de B.I.S. te kopen